

גיבור / נירה הראל

אימא ואבא יקרים!

כשתקראו את המכתב הזה, בטח כבר אישן. לא אשמע את קול המפתח
בדלת וגם לא אראה אתכם נכנסים לחדר ומכסים אותי בשמיכה. אבל
עכשיו אני לא יכול לישון.

העיניים שלי פשוט לא נעצמות. 5

כבר עשיתי כל מה שאפשר לעשות – אכלתי שוקולד, שמעתי רדיו, הסתכלתי
בטלוויזיה וקראתי ספר.

אבל השוקולד נגמר, והתכניות בטלוויזיה לא מעניינות אותי. גם את הספר
גמרתי לקרוא. וכבר אין לי מה לעשות.

עכשיו אני שוכב במיטה, מכוסה עד האוזניים – ופוחד. 10

פוחד להיות בבית, לבדי.

באמת שמחתי שהחלטתם ללכת הערב לתאטרון. ערב-ערב אתם יושבים
בבית. בטח נורא משעמם לכם.

הערב, כשהתכוונתם לצאת, נראיתם שניכם יפים כל-כך. אני רוצה שתראו
ככה תמיד. גם כשאתם בבית. 15

הכול עכשיו חשוך ומפחיד. הצעצועים על המדף נראים גדולים ושחורים,
והשעון מתקתק בקול רם, וקר לי.

אני מתגעגע אליכם, כאילו יצאתם מהבית לפני שבוע.

אני חושב שגם לשחקנים יש ילדים, ששוכבים לבדם ערב-ערב ושואלים
כמוני – מתי כבר תיגמר ההצגה? מתי? 20

אבא ואימא שלי!

התכוונתי לכתוב לכם מכתב מצחיק, ויצא לא-בכוונה מכתב עצוב.

בבקשה, אל תכעסו עליי.

כל-כך השתדלתי להיות גיבור!